

Alojz Kovšca
državni svetnik

Ljubljana, 26. 10. 2018

Državni svet
Republike Slovenije

Na podlagi 68. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) vlagam

- **Pobudo za sprejem Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o kazenskem postopku.**

Alojz Kovšca

Priloga:

- Predlog zakona

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI IN DOPOLNITVI ZAKONA O KAZENSKEM POSTOPKU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o kazenskem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZKP) je bil od svoje uveljavitve 1. 1. 1995 do zdaj večkrat noveliran. Za dosedanje posege v ureditev je bil največkrat razlog uskladitev zakona z odločbami Ustavnega sodišča Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Ustavno sodišče) ali obvezujoči nadnacionalni akt.

Razlog za predmetno novelo ZKP je dopolnitev določbe o stroških in uskladitev z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-246/14 z dne 24. 3. 2017.

ZKP v IX. poglavju določa stroške kazenskega postopka ter pravila, kdo je stroške dolžan poravnati. V 92. členu določa stroške in izdatke, ki jih nosi organ, ki vodi kazenski postopek, ob koncu postopka pa sodišče odloči, kdo jih je dolžan poravnati.

V primerih iz 70. člena ZKP, ko si obdolženec sam ne zagotovi zagovornika, mu ga mora po uradni dolžnosti postaviti sodišče. Za zagotovitev in pripravo učinkovite obrambe obdolženca se mora zagovornik seznaniti z listinami v spisu ter te listine po potrebi tudi preslikati. V skladu s sedanjo ureditvijo stroške preslikave (sodno takso za prepise listin), ki so lahko nizki ali pa tudi zelo visoki, nosi zagovornik, lahko tudi trajno, saj nekateri obdolženci nimajo dovolj sredstev za njihovo povrnitev.

ZKP v 154. členu ureja ravnanje s podatki, sporočili, posnetki ali dokazili t.j. izsledki, pridobljenimi z uporabo naslednjih prikritih preiskovalnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu PPU):

- (a) tajno opazovanje z uporabo tehničnih naprav za ugotavljanje položaja in gibanja ter tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, s fotografiranjem ter videosnemanjem;
- (b) pridobitev podatkov o udeležencih, okoliščinah in dejstvih elektronskega komunikacijskega prometa;
- (c) nadzor elektronskih komunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter kontrola in zavarovanje dokazov o vseh oblikah komuniciranja, ki se prenašajo v elektronskem komunikacijskem omrežju, kontrola pisem in drugih pošiljk, kontrola računalniškega sistema banke ali druge pravne osebe, ki opravlja finančno ali drugo gospodarsko dejavnost, prisluškovanje in snemanje pogovorov s privolitvijo vsaj ene osebe, udeležene v pogovoru;
- (č) prisluškovanje in opazovanje v tujem stanovanju ali drugih tujih prostorih z uporabo tehničnih sredstev za dokumentiranje in po potrebi s tajnim vstopom v navedene prostore;
- (d) navidezni odkup, navidezno sprejemanje oziroma dajanje daril ali navidezno jemanje oziroma dajanje podkupnine;
- (e) tajno delovanje z vključitvijo tajnih delavcev in z neprekinjenim ali ponavljajočim se zbiranjem podatkov o osebi in njeni kriminalni aktivnosti, lahko tudi z uporabo tehničnih naprav za prenos in snemanje glasu, fotografiranje in videosnemanje;
- (f) pridobitev od banke, hranilnice, plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja zaupnih podatkov in dokumentacije o vlogah, depozitih, stanju in prometu na računih ali drugih poslih, pa tudi podatkov o imetniku ali pooblaščenca določenega plačilnega

računa, hranilne vloge ali denarnega depozita, najemniku ali pooblaščenцу sefa ter o času, v katerem so bili oziroma so v uporabi.

Ko gradiva, pridobljena s PPU, pridejo na sodišče, jih sodišče na podlagi prvega odstavka 154. člena ZKP hrani, dokler se hrani kazenski spis oziroma do uničenja po drugem odstavku 154. člena ZKP. Glede pravil popolnega in natančnega urejanja hrambe izsledkov PPU, ki so na sodišču v kazenskem spisu in se hranijo, dokler se hrani spis, je določbo 154. člena ZKP treba razumeti kot blanketno normo, ki jo treba zapolniti z razlagalnimi tehnikami. Tako stališče je zavzelo tudi Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-246/14, v kateri je odločilo, da je prvi odstavek 154. člena ZKP v neskladju z Ustavo, če določa, da podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo prikritih preiskovalnih ukrepov, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis. Ustavno sodišče je sprejelo stališče, da je blanketna pravna norma dopustna tudi na področju kazenskega procesnega prava, če jo je možno zapolniti z razlagalnimi tehnikami, kar pa v primeru veljavnega zakona ni možno. Iz zakonske določbe namreč ne izhaja namen hrambe gradiv, ki so bila pridobljena z uporabo PPU, v kazenskem spisu toliko časa, kot se hrani sam spis.

PPU posegajo v pravico do splošne zasebnosti, v komunikacijsko in informacijsko zasebnost. Poseg v zasebnost je dopusten, če je v zakonu določno opredeljeno, kateri podatki se smejo zbirati in obdelovati, za kakšen namen jih je dovoljeno uporabiti, če je predviden nadzor nad zbiranjem, obdelovanjem in uporabo ter če je zagotovljeno varstvo tajnosti zbranih osebnih podatkov.

Namen zbiranja osebnih podatkov mora biti ustavno dopusten, zakon pa ga mora jasno in konkretno določati. Zakon, ki tvori podlago za obdelavo osebnih podatkov, mora zadostiti zahtevi po določenosti ustavno dopustnega namena obdelave v zakonu. Ni sicer treba, da je namen izrecno določen v zakonu, mora pa biti razviden konkretno in jasno, upošteva zakonsko besedilo, zakonodajno gradivo in splošne življenjske izkušnje.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilj

S predlaganim zakonom se zasleduje načelo pravne države, načelo zaupanja v pravo, zagotavljanje pravnega jamstva v kazenskem postopku ter zagotavljanje varstva človekovih pravic.

Cilj zakona je obdolžencem, ki jim je postavljen zagovornik po uradni dolžnosti, zagotoviti učinkovito obrambo, po drugi strani pa zagovornikom, postavljenim po uradni dolžnosti, omogočiti, da ne nosijo stroškov, povezanih z obrambo obdolžencev, ki so jih dolžni zagovarjati po uradni dolžnosti.

Cilj zakona je zagotoviti skladnost določbe ZKP s človekovo pravico do varstva osebnih podatkov in odpraviti protiustavnost, ki jo je ugotovilo Ustavno sodišče.

Predlog zakona ne ureja roka hrambe kazenskega spisa, določa pa roke hrambe gradiv, zbranih s PPU, ki se hranijo v kazenskem spisu, in uvaja dolžnost sodišč, da gradivo po poteku določenega roka hrambe uniči.

2.2. Načela

Z zakonom se zasleduje pravico vsakogar, da ima možnost za pripravo svoje obrambe ter načelo varstva dela. Zagovornika po uradni dolžnosti postavi sodišče. Tako postavljeni zagovornik ne more in ne sme odkloniti te postavitve, se ga pa zaradi s strani sodišča odrejene obveznosti ne sme spravljati v materialno neugoden položaj.

Z zakonom se zagotavlja skladnost določbe prvega odstavka 154. člena ZKP s človekovo pravico do varstva osebnih podatkov. S tem se sledi odločbi Ustavnega sodišča U-I-246/14, ki je ugotovilo protiustavnost ter zakonodajalcu naložilo njeno odpravo v roku šestih mesecev po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

2.3. Poglavitne rešitve

Če je zagovornik postavljen po uradni dolžnosti, stroške sodne takse za preslikavo listin iz sodnega spisa krije organ, ki vodi kazenski postopek, s čimer se obdolžencu omogoči, da si pripravi svojo obrambo, obenem pa se materialno ne obremeni zagovornika po uradni dolžnosti.

Z zakonom se določi namen hrambe gradiv iz prikritih preiskovalnih ukrepov v sodnem spisu, in sicer se izsledki hranijo z namenom uspešne izvedbe kazenskega postopka in zavarovanja pravice osumljenca oziroma obdolženca do obrambe.

V primeru pravnomočno končanega kazenskega postopka, v katerem je obdolženec spoznan za krivega, se gradiva, zbrana s PPU, v spisu hrani toliko časa, kot se hrani kazenski spis. S tem se ne posega v obsojenčevo možnost do izrednega pravnega sredstva obnove postopka, ko se dokaze lahko ponovno ocenjuje in dejansko stanje ponovno ugotavlja.

Če se kazenski postopek pravnomočno konča z odločitvijo, s katero obdolženi ni spoznan za krivega, se gradiva, zbrana s PPU, hrani do pravnomočnosti kazenskega postopka, nato se gradiva uničijo, saj nimajo več pomena za morebitne nadaljnje postopke.

Vsa gradiva, zbrana s PPU, ki bodisi nimajo zveze s kaznivim dejanjem ali z drugim kaznivim dejanjem, v zvezi s katerim jih je dopustno uporabiti, sodišče uniči po pravnomočno zaključenem kazenskem postopku.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun.

Predlog zakona bo imel manjše posledice na sredstva organa, ki vodi kazenski postopek.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva dodatne porabe proračunskih sredstev poleg sredstev, ki so bila že v osnovi zagotovljena v državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Skladnost s pravnim redom Evropske unije

Predlagana rešitev ni v nasprotju s pravnim redom Evropske unije, ki tega področja eksplicitno ne ureja.

5.2 Prikaz ureditve v državah članicah Evropske unije

Ureditev plačila sodne takse

Zvezna Republika Nemčija

Stroške fotokopiranja listin v sodnem spisu plača zagovornik vnaprej, vendar ima možnost zaprositi za primeren predujem. Obdolženec je v primeru obsodbe zadevne stroške dolžan povrniti, razen če bi njihovo plačilo ogrozilo njegovo preživetje oziroma če je upravičen do brezplačnega zagovornika.

Češka Republika

Stroške fotokopiranja listin v sodnem spisu plača zagovornik vnaprej, vendar ima možnost zaprositi za primeren predujem. Obdolženec je v primeru obsodbe zadevne stroške dolžan povrniti, razen če bi njihovo plačilo ogrozilo njegovo preživetje oziroma če je upravičen do brezplačnega zagovornika.

Poljska

Stroške fotokopiranja listin v sodnem spisu plača zagovornik vnaprej in bremenijo zagovornika. Ker ne sodijo v okvir pravne pomoči ex offo, jih država ne povrne.

Republika Hrvaška

Stroške fotokopiranja listin v sodnem spisu vnaprej krije sodišče, končno odločitev glede njihovega plačila pa sprejme po zaključku kazenskega postopka.

Ureditev hrambe gradiv iz prekritih preiskovalnih ukrepov v sodnih spisih

Finska

Finska zakonodaja nima določenih rokov za uničenje informacij, ki se jih pridobi s posebnimi preiskovalnimi ukrepi. Informacije, ki so pridobljene v pred-sodnem postopku, se hranijo do pravnomočne odločitve sodišča. Od takrat je uničenje možno v skladu s posebnimi predpisi, ki urejajo hrambo.

Švedska

Gradivo, ki je zbrano s prestrezanjem telekomunikacij, se hrani do pravnomočno končanega postopka.

Če se gradivo zbira z namenom preprečitve hudih kaznivih dejanj, se gradiva hrani, kolikor dolgo je potrebno, brez časovne omejitve.

Portugalska

Portugalski pravni red ne pozna preiskave. Uničujejo le prisluhe, ki se jih ni uporabilo kot dokaz. Prisluhe zaradi varstva pravice do obrambe uničijo po tem, ko odločba postane pravnomočna.

Italija

V Italiji se posnetki prisluhov hranijo do pravnomočnosti sodne odločbe. Osebe, ki izkažejo pravni interes (npr. osumljenec, v določenih primerih tudi druge osebe, ki so zajete v teh ukrepih), lahko zahtevajo, da se to gradivo uniči. Utemeljenost take zahteve presoja pristojno sodišče.

6. PREDSTAVITEV SODELOVANJA JAVNOSTI

Pri pripravi zakona javnost ni sodelovala.

7. PRESOJA POSLEDIC NA POSAMEZNA PODROČJA

7.1 Presoja administrativnih posledic

Nova izrecna zakonska opredelitev namena hrambe bo morala biti na ustavno skladen način upoštevana tudi pri nadaljnjem normiranju oziroma natančneje upoštevana v aktu, ki ureja hrambo sodnih spisov.

7.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlagani zakon ne bo imel posledic na okolje.

7.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Predlagani zakon ne bo imel posledic na gospodarstvo.

7.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlagani zakon ne bo imel posledic na socialnem področju.

7.5 Presoja posledic glede na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlagani zakon ne bo imel posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

7.6 Presoja posledic na druga področja

Predlagani zakon ne bo imel posledic na drugih področjih.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12- uradno prečiščeno besedilo in 47/13) se v tretjem odstavku 92. člena v prvem stavku prvo besedo »ter« nadomesti z vejico in za besedno zvezo »oškodovanca kot tožilca« doda »ter sodna taksa za prepise listin iz sodnih spisov, ki jih po uradni dolžnosti postavljeni zagovornik potrebuje za obrambo obdolženega«.

2. člen

Prvi odstavek 154. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, hrani sodišče zaradi izvedbe kazenskega postopka in zavarovanja pravice osumljenca oziroma obdolženca do obrambe. V primeru pravnomočno končanega kazenskega postopka, v katerem je obdolženec spoznan za krivega, se gradivo iz prejšnjega stavka hrani, dokler se hrani kazenski spis. V primeru, da obdolženec ni spoznan za krivega, se gradivo iz prvega stavka tega odstavka hrani v kazenskem spisu do pravnomočnosti kazenskega postopka. Gradivo iz prvega stavka tega odstavka, ki nima zveze s kaznivim dejanjem, zaradi katerega je bil ukrep odrejen, ali z drugim kaznivim dejanjem, v zvezi s katerim ga je dopustno uporabiti, se v kazenskem spisu hrani do pravnomočnosti kazenskega postopka. Po poteku navedenih rokov se gradivo iz prvega stavka tega odstavka uniči.

KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

II. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Po dosedanji ureditvi morajo sodno takso za prepise listin iz sodnih spisov vnaprej plačati po uradni dolžnosti postavljeni zagovorniki. Z dopolnitvijo določbe se obveznost vnaprejšnjega plačila tovrstnega stroška prenese na organ, ki vodi kazenski postopek. Po koncu kazenskega postopka se o zavezancu za plačilo tega stroška odloči v skladu s splošnimi določbami glede stroškov v kazenskem postopku.

K 2. členu

S tem členom se določi namen hrambe gradiv iz prikritih preiskovalnih ukrepov v sodnem spisu.

V primeru pravnomočno končanega kazenskega postopka, v katerem je obdolženec spoznan za krivega, se gradivo, pridobljeno z naštetimi prikritimi preiskovalnimi ukrepi, hrani v kazenskem spisu, dokler se hrani sam kazenski spis. Obsojeni ima namreč možnost vložitev izrednega pravnega sredstva obnove postopka, za katerega rok ni določen. Mora pa sodišče iz kazenskega spisa izločiti in uničiti vso gradivo, pridobljeno s prikritimi preiskovalnimi ukrepi, ki nimajo zveze s predmetnim kaznivim dejanjem ali z drugim kaznivim dejanjem, v zvezi s katerim jih je dopustno uporabiti.

V primeru pravnomočno končanega kazenskega postopka, v katerem obdolženec ni spoznan za krivega, se gradivo, pridobljeno s prikritimi preiskovalnimi ukrepi, v spisu hrani do pravnomočnosti sodne odločbe, nato pa se uniči. Pravnomočne sodne odločbe, s katero obdolženec ni spoznan za krivega, se ne more spremeniti v njegovo škodo z izrednimi

pravnimi sredstvi, zato ni potrebe, da bi se v sodnem spisu hranilo tako zbrano gradivo tudi po pravnomočnosti.

Gradivo v kazenskem spisu, pridobljeno s prikritimi preiskovalnimi ukrepi, ki nima zveze s kaznivim dejanjem, za katerega je bil ukrep odrejen, ali z drugim kaznivim dejanjem, v zvezi s katerim ga je dopustno uporabiti, sodišče uniči, ko je kazenski postopek pravnomočno končan. Šele s pravnomočno sodno odločbo bo namreč mogoče z gotovostjo zaključiti, ali gre v primeru takega gradiva dejansko za gradivo, ki nima zveze z obravnavanim kaznivim dejanjem ali pa z drugim kaznivim dejanjem, v zvezi s katerim ga je dopustno uporabiti. Upoštevati je treba, da lahko sodišče v kazenskem postopku tudi samo po uradni dolžnosti (tudi neodvisno od dokaznih predlogov strank postopka) izvaja dokaze, za katere meni, da so potrebni za popolno in pravilno razjasnitev dejanskega stanja.

K 3. členu

Člen določa začetek veljave zakona.

BESEDILO ČLENA, KI SE SPREMINJA:

92. člen

- (1) Stroški kazenskega postopka so izdatki, ki nastanejo v kazenskem postopku ali zaradi njega.
- (2) Stroški kazenskega postopka so:
 - 1) stroški za priče in za ogled ter nagrada in stroški za izvedence, tolmače in strokovnjake, stroški za vročanje pisanj po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje v kazenskem postopku, stroški zasega, odvzema, hrambe, prodaje in uničenja zaseženih oziroma odvzetih predmetov, ki za potrebe kazenskega postopka nastanejo pred njegovo uvedbo, med njegovim potekom ali po njegovem koncu;
 - 2) vozni stroški za obdolženca;
 - 3) izdatki za privedbo ali za spremljanje oseb tistega, ki mu je bila vzeta prostost;
 - 4) vozni in potni stroški uradnih oseb;
 - 5) stroški za zdravljenje obdolženca, dokler je v priporu in stroški poroda, razen če se ti stroški plačajo iz sredstev zdravstvenega zavarovanja;
 - 6) sodna taksa;
 - 7) nagrada in potrebni izdatki zagovornika, potrebni izdatki zasebnega tožilca in oškodovanca kot tožilca ter njunih zastopnikov in pa nagrada in potrebni izdatki njihovih pooblaščenec;
 - 8) potrebni izdatki oškodovanca in njegovega zakonskega zastopnika ter nagrada in potrebni izdatki njegovega pooblaščenca.
- (3) Stroški iz 1., 2., 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena ter potrebni izdatki in nagrada postavljenega zagovornika in postavljenega pooblaščenca oškodovanca ter oškodovanca kot tožilca se v postopku zaradi kaznivih dejanj, za katera se storilec preganja po uradni dolžnosti, izplačajo naprej iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, oziroma, če gre za stroške zasega, odvzema, hrambe, prodaje in uničenja zaseženih oziroma odvzetih predmetov, v skladu s predpisi, ki urejajo hrambo teh predmetov, postopek upravljanja oziroma način ravnanja z njimi. V zvezi s stroški iz 3.

točke drugega odstavka tega člena pa mora organ, ki je izvršil privedbo, spremljanje ali vročanje, sodišču predložiti obračun stroškov. Pozneje se vsi navedeni stroški izterjajo od tistih, ki so jih po določbah tega zakona dolžni poravnati. Organ, ki vodi kazenski postopek, mora vse stroške, ki so bili naprej izplačani oziroma za katere je bil sodišču predložen obračun stroškov, vpisati v seznam in seznam priložiti spisom.

- (4) Stroški za prevajanje v slovenski, italijanski ali madžarski jezik, ki nastanejo z uporabo določb ustave in tega zakona o pravici pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti do uporabe svojega jezika, se ne zaračunajo tistim, ki so po določbah tega zakona dolžni povrniti stroške kazenskega postopka.
- (5) Stroški za prevajanje se ne zaračunajo obdolžencu, če ne razume ali ne govori jezika, v katerem teče kazenski postopek.

154. člen

(1) Podatke, sporočila, posnetke ali dokazila, pridobljene z uporabo ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona, hrani sodišče, dokler se hrani kazenski spis, oziroma do uničenja po drugem odstavku tega člena.

(2) Če državni tožilec izjavi, da ne bo začel kazenskega pregona zoper osumljenca ali če v roku dveh let po koncu izvajanja ukrepov iz 149.a, prvega odstavka 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona ne poda takšne izjave, se gradivo iz prejšnjega odstavka pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika uniči. O tem uničenju napravi preiskovalni sodnik uradni zaznamek. Pred uničenjem obvesti preiskovalni sodnik o uporabi teh ukrepov osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom, v primerih večjega obsega tega gradiva pa s poročilom iz prvega odstavka 153. člena tega zakona. V primeru, ko so bili uporabljeni ukrepi iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, in državni tožilec proti osumljencu začne kazenski pregon, preiskovalni sodnik najpozneje do vložitve obtožnice oziroma takoj po tem, ko je bila oseba, zaradi katere se je ukrep izvajal, prijeta, obvesti o uporabi teh ukrepov osebo, zoper katero so se ukrepi izvajali, ki ima pravico seznaniti se s pridobljenim gradivom. Če je mogoče utemeljeno sklepati, da bo zaradi seznanitve z gradivom nastala nevarnost za življenje in zdravje ljudi ali iz drugih tehničnih razlogov, lahko preiskovalni sodnik na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti odloči, da osumljenca, oziroma v primerih iz drugega ali devetega odstavka 149.a člena tega zakona, osebo, zoper katero se je ukrep izvajal, z delom vsebine ali s celotno vsebino pridobljenega gradiva ne bo seznanil.

(3) Ne smejo se uporabiti kot dokaz podatki, sporočila, posnetki ali druga dokazila, če so bili pridobljeni z izvajanjem katerega od ukrepov po 149.a, 150., 151., 155., 155.a in 156. členu tega zakona, in se ne nanašajo na katero izmed kaznivih dejanj, za katere je posamičen ukrep mogoče odrediti.

(4) Če so bili ukrepi iz 149.a., 149.b, 150., 151., 155., 155.a in 156. člena tega zakona izvršeni brez odredbe državnega tožilca (peti in deveti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 155. člena, tretji odstavek 155.a člena) oziroma brez odredbe preiskovalnega sodnika (šesti odstavek 149.a člena, prvi odstavek 149.b člena, 153. člen, četrti odstavek 155.a člena, prvi

in tretji odstavek 156. člena) ali v nasprotju z njo, ali če daljšega izvajanja ukrepov ni preveril senat (dvanajsti odstavek 149.a člena), sodišče ne sme opreti svoje odločbe na tako dobljene podatke, sporočila, posnetke ali dokazila.

(5) Določbe 237. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za podatke, posnetke, sporočila in dokazila, pridobljena z uporabo ukrepov iz 150., 151. in 155.a člena tega zakona.

(6) Če so ukrepi iz 149.a, 150., 151., 155. in 155.a člena tega zakona uporabljeni v zadevi, ki je predmet preiskave, kazenskega pregona ali sodnega postopka v eni ali več državah, morajo biti izvedeni v skladu z obstoječimi dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi ali pogodbami oziroma s sporazumom iz 160.b člena tega zakona, če teh ni, pa se dogovori sklenejo za vsak posamezen primer posebej ob popolnem spoštovanju suverenosti in notranje zakonodaje pogodbenice, na katere ozemlju bo potekala takšna preiskava.